

Bilag 7.

Til Redaktionen af Hospitalstidende.

I Anledning af den til mig rettede Forespørgsel skal jeg udtale følgende:

I 1906, da Loven af 30. Marts 1906 skulde føres ud i Livet, tilkaldtes under- tegnede sammen med Professor, Dr. Erik Pontoppidan af Stadslæge Hoff som sag- kyndige Raadgivere. Vi forklarede ham, at det, for at opnaa nogenlunde betryggende Forhold med Hensyn til at hindre Udbredelsen af venerisk Smitte, var en nødvendig Betingelse, at de af Kommunen ansatte Læger vare specielt kyndige (specialuddannede), og at den offentlige Behandling foregik i offentlige Lokaler, der vare tidssvarende ud- rustede, saa vidt muligt i Forbindelse med Kommunens Hospitaler. Endvidere hæv- dede vi, at disse Læger skulde oppebære en passende fast Løn. Intet af disse Raad blev fulgt. Tværtimod, der blev ansat Læger, af hvilke de fleste fuldstændig mang- lede Specialuddannelse, og af hvilke to vare ansatte for at være Morfinister, hvorfor deres Ansættelse vakte særlig Bekymring. De holdt Konsultation i deres Hjem og fik Honorar for hver Konsultation. Naar Stadslægen forsvarer sig med, at Dermatolo- gerne ikke søgte Pladserne, men „deponerede“ Ansøgningerne, var det jo netop, fordi han ikke vilde opfylde de af de sagkyndige opstillede Fordringer. Uagtet Overlæge Ludvig Nielsen i Hospitalstidende 1907, Nr. 6, paa ny fremstillede Farerne ved denne Ordning og med Redaktionens Tilslutning opfordrede til dens snarlige Ændring, blev denne Tilstand bestaaende til 1909.

Tvunget af de uheldige Erfaringer gik man da over til offentlige Lokaler og fast Løn, men skønt der havde meldt sig et tilstrækkeligt Antal af specialistisk uddannede Læger, ansatte man paa ny — og nu fast — en Række af de omtalte Ikke-Specialister, deriblandt de to omtalte Morfinister, af hvilke den ene kort forud havde været saa medtagen, at han i længere Tid maatte fjernes fra Stillingen.

Jeg har ikke ført Bog over alle de Tilfælde, som jeg har iagttaget, og som belyse Faren ved at lade saadanne ikke specialkyndige Læger bestyre disse ansvars- fulde Stillinger, men mit bestemte Indtryk er, at disse Tilfælde udgøre et ret stort An- tal, og at de ere forefaldne særlig hyppigt i den ene af de to Morfinisters Praksis (Dr. B.). Fejltagelserne have her været af den Art, at de ikke alene synes at skyldes manglende Specialkundskab, men ofte tillige Sløvhed og aandelig Defekt.

(sign.) C. Rasch.

København, Amaliegade 13,
d. 2. Decbr. 1911.